

خۆراکی دوو کهس؛ بهشی سئ کهس دهکات، و خۆراکی سئ کهس؛ بهشی چوار کهس دهکات

له ئه بی هورهیرهوه -رهزای خوی لیبیت- که پیغمبهری خودا -صلی الله علیه وسلم- دهفهرموپت: «(بهشه)خۆراکی دوو کهس؛ بهشی سئ کهس دهکات، و(بهشه) خۆراکی سئ کهس؛ بهشی چوار کهس دهکات». وله گپرانهوهی (مسلم) دا: له جابرهوه -رهزای خوی لیبیت- که پیغمبهر -صلی الله علیه وسلم- دهفهرموپت: «(بهشه) خۆراکی یهک کهس؛ بهشی دوو کهس دهکات، و (بهشه) خۆراکی دوو کهس؛ بهشی «چوار کهس دهکات، و (بهشه) خۆراکی چوار کهس؛ بهشی ههشت کهس دهکات

[صحه] [موسلم گپراوه تیهوه - بوخاری و موسلم هاوران له سهری]

فهرمووده که هاندانی تیدایه بۆ به شداری کردن له خواردندا، ئه گهر خواردنه که کهمیش بیته ئهوا هیندهی پیوسته لپی به دهست ده هیندرپت، و بهر کهت و پیرۆزی تیده که وپت که هه موو ئاماده بووانی ده گرتتهوه، و پیغمبهر -صلی الله علیه وسلم- هاندات بۆ له خۆبردووی (الایثار) واتا ئه گهر خۆراکه کهت هینا وپیت وابوو بهشت دهکات، و پیاوچکی تر هات بۆتهوهی به شدارت بیته له خواردنیدا؛ ئهوا رهزیل مه به، و مه لئ ئه مه ته نهها خۆراکی منه؛ به لکو بهشی بده چونکه بهشی ههردووتان دهکات

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/6057>

